

מסורת הש"ס

יש אס למקרא. בתר קרייה אולינן דהיא עיקר: **הא דאמרן.** ירשיעון קרינן: **אקרא אני.** יכולני לקרות וטמאה שבעים כדמיה (ויקרא ו') דהא לא כתיב שבעים מלא: **טמא בזר.** שבעת ימים: **וטיהר.** שלשים וששית ימים: **וטימא נזקבה.** לשבעים ט': **וטיהר.** ששים יום וששית ימים: **כפלים.** וטומאה דילולת זכר שבעה הלכך דנקבה שבעים: **כל הניתנין.** עולה ושלמים ואס הטעוין שמי ממות שהן ד' שנתים במתנה אחת: **יעיר דכתיב ודס זבחין ישפך.** שפיכה אחת במשמע: **קרינו קרינו קרינו.** (ויקרא ד') שבעה של מוצח החיוון כתיב שבעים דנשיא כתיב קרינו חסר וכצנשה דיחיד כתיב (שם) קרינו מלא וכצנשה דיחיד כתיב (שם) קרינו חסר. אצל הכך דפר כהן משיח והעלם דזכר במוצח הפנימי כתיב (שם) והתם כולו מודו דמתנה אחת משכבת בזה וצ"ש אזלי בתר קרייה: **ואימא.** לז"ה כולה למנוה דהא כולה זריכי למכתב למנוה ועיכז דחדא מנא להו אימא אע"פ שלג נתן כלום כיפר: **כדני.** כלל כלום: **שפס.** דפנות של סוכה: **כהלכתן.** שלימות: **אפילו טפה.** זרוס ו' טפחים: **למסורת.** שנמסרה כתיבתו לכמוז חסירה: **אסאי הלכא.** דלמרינן התם [סוכה ה'] מריכות הלמ"מ ומוקמינן לה לגרוע לדופן אחיה: **ספסות.** היינו דס דליקרי נפש: רביעית היא שיעור חיותו של אדם וכלא"ה לא איקרי מת עד שיהא זו שיעור מיתה: **שמי נפשו.** משמע משני צ"ח וכתב מת כדי מיתה היינו רביעית: **ורבנן.** פליגי עליה ואמרי עד שיהא השיעור מלאם אחד דנפשת חסר כתיב: **חלזב אמו יכול חלזב.** אמו אצל בקלן מותר לנשול: אמרת

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ד.

ורבנן ירשיעון כתיב. ויטענן כתיב דפרק זמנה דהמה (שבת דף טז:) אפי' רבי מודה משום דקרא מוכח דפנחם לא חטא שייחסו הכמוז: **בולתין סבירא** אהו יש אם למקרא. הא ללא חשיב הכא רבי יוחנן זן זרוקא דמסכת סוכה פרק לולב וערבה (דף מה:) דלמר חריות של דקל(ה) היו מציאין ומפרש בגמרא משום דכתיב כפות אחת לולב ואחת (לערבה) למוצח רבנן מפרשי' כפת כתיב משום דרבי זון מפרש התם טעמא אחרינא ונראה לדוקא הכא שמקרא ומסורת מוכחי אהדי אית להו יש אס למקרא אצל היכא ללא מוכחו אהדי דרשי מרווייהו דהא רבי ורבי עקיבא ור' שמעון דסברי הכא יש אס למקרא מחייבין צפרק ספק אכל (כריסות דף ק"ז:) וצפרק דס שטיטה (שם דף כ"ב:) צחמיה אחת ספק של חלזב ספק של שומן אחת תלוי משום דמנות כתיב אלא היינו משום דקרא ומסורת דהתם לא מוכחי אהדי ואפשר לקיים שניהם שבא המקרא דמנות קרינן לחייב אשני מנות דהיינו צ' חמיות והמסורת צא לחייב על כל מנוה אחת וצפרק כל שעה (פסחים דף לו.) ושם נמי דריש ר"ע גזי לחס עוני מקרא ומסורת וצפרק לולב הגזול (סוכה דף ל"ג:) מנא נמי ר"ע אומר כשם שולבז אחד כו' ומפרש בגמרא לולב אחד משום דכתיב כפת וכן ר"ש דריש צפ"ק דקדושין (דף ק"ח:) גזי בצגזו צה מקרא ומסורת ומיחו קשה מר' עקיבא ללא דריש התם אלא מקרא לחוד ואמאי אלא דריש התם מרווייהו כמו גזי לחס עוני ועי' דמסקינן צפרק קנא דסוכה (דף ק"ו:) למד לישאל דכ"ע רבי שמעון ורבנן יש אס למסורת וצפרק כיצד לולב (פסחים דף ק"ז:) גזי צבית אחד יאלכ קסבר יש אס למקרא ועי' דפ"ק דסוכה (ד' ט:) פסלינן לכ"ע סוכה תחת סוכה מדכתיב צבית ולא אמרינן יש אס למקראי: **אקרא אני שבעים.** ה"מ לשניי כדמשי צפ"ג (נבחים ד' לה:) משום דכתיב כדמיה פירוש

עין משפט בר מצוה

- כד א ב מ"י פ"ג מהל' פסולי מוקדשין הלכה ט:
- כה ג מ"י פ"ד מהל' סוכה הלכה ז סמג עשין מג מ"ט ע"ג א"ח סי' תל סעף ז:
- כו ד מ"י פ"ד מהלכות טומאת מת ה' א:

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלך ותחד על מנחה ואלהיה ויש שם יום וששית ימים תשב על דמי הקדש: ויקרא י"ב ה
2. ועשת עלתך הקשר ויחבר על מנחה ואלהיה ויש שם יום וששית ימים תשב על דמי הקדש: ויקרא י"ב ה
3. ויקרא י"ב ה
4. ויקרא י"ב ה
5. ויקרא י"ב ה
6. ויקרא י"ב ה
7. ויקרא י"ב ה
8. ויקרא י"ב ה

רבינו חננאל

ורבנן ירשיעון כתיב. חסר ו' כדלמי אחר הוא ר' סבר יש אס למקרא ואע"פ שכתב ירשיעון ירשיעון קרינן לא חיישין לכתובה אלא לקריאה דיש אס למקרא וכן ר' יהודה בן רועין היה דורש שבעים ארבע שבעים קרינן יש אס למקרא וכן בית שמאי לענין הזאות אע"ג דכתיב קרינו חסר כיון דקרינן קרינו חסר כיון דיש אס למקרא. וכן ר' שמעון דריש בענין דפס סוכה יש אס למקרא ר' שמעון סבר שיש אס למקרא בסוכות כסוכות בסוכות קרינן חסר כיון דיש אס למקרא ואע"פ שכתב ירשיעון אוקימתא אטפח. וכן רבי עקיבא היה אומר יש אס למקרא ואע"ג דכתיב ועל כל נפשות מת לא יבא כיון דקרינן נפשות אפילו רביעית